

vil derefter kunne komme til Grønland hen paa Sommeren 1911. Hvis Kommissarius ikke paa Forhaand kan forstaa og tale Grønlandsk, maa det antages, at der vil gaa i det mindste et Aars Tid, før han kan faa et betydeligere Udbytte af den Del af Undersøgelsen, som gaar ud paa at lære Grønlændernes Opfattelse og Ønsker at kende. Efter at han er naaet dertil, vil det da være nødvendigt, at han opholder sig endnu et Aars Tid i Grønland, hvilket vil blive Vinteren 1912—13 og Sommeren 1913.

Under Opholdet i Grønland vil det være naturligt, at Kommissarius kan gøre Indberetninger og stille Forslag til de paa-gældende Ministre; derom er stillet Ændringsforslag under Nr. 5.

Efter at Opholdet i Grønland er endt, vil Kommissarius efter Mindretallets Forslag faa endnu et Aar til nærmere Undersøgelse af den grønlandske Handels Ledelse i København og til Udarbejdelse af sin Indberetning til Ministeriet. Endvidere er det under Nr. 6 foreslaaet, at Kommissarius skal være til Raadighed for Ministeriet i den Rigsdagssamling 1914—15, i hvilken Lovforslag om Grønlands Styre skal forelægges.

I Ændringsforslag, Nr. 8 til § 4 har man foreslaaet Ændringer, der maa anses for nødvendige, hvis Kommissarius er en i Statens Tjeneste ansat Mand, ligesom man har foreslaaet, at der sættes en vis Grænse for det Beløb, der stilles til Raadighed til Udrustning af Kommissarius, Medhjælp for ham o. s. v.; da Indenrigsministeriet i Skrivelse af 31. Marts 1911 (jfr. vedhæftede Bilag) har anslaaet de aarlige Udgifter dertil til ca. 2,000 Kr. aarlig, har man ment, at 10,000 Kr. maatte være et passende Beløb.

I Overensstemmelse med det Indhold, Forslaget vil faa efter Mindretallets Ændringsforslag, foreslaar man under Nr. 9 Titelen ændret.

Kun under Forudsætning af, at Lovforslaget ændres i de her nævnte Retninger, kan Mindretallet anbefale dets Fremme.

Et andet Mindretal (Bang, Stauning og Wilmann) stiller under Nr. 2 et Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 1 vedrørende § 1, som gaar ud paa, at den Mand, der udsendes som Kommissarius, ikke blot skal være fortrolig med de grønlandske Forhold i Almindelighed, men ogsaa med det grønlandske Sprog. Hvis han ikke opfylder denne sidste Betingelse, vil han indtil videre være henvist til Tolk, naar han skal søge at lære Grønlændernes Ønsker og Anskuelse at kende, og vil først efter en længere Tids Forløb — om overhovedet, nogen Sinde — erhverve sig tilstrækkelig Sprogkundskab til direkte at kunne samtale med Grønlænderne og saaledes skaffe sig de umiddelbare Indtryk og de personlige Erfaringer, som maa være af allerstørste Vigtighed for Løsningen af den Opgave, der paahviler ham. Herved vil efter Mindretallets Opfattelse ikke alene hans Deltagelse i Lands- og Kommuneraadenes Forhandlinger blive ret betydningsløs, men ogsaa Værdien af de Undersøgelser, han i øvrigt skal anstille, blive stærkt forringet eller endog ganske illusorisk.

Et tredje Mindretal (P. Munch, Povlsen og Zahle) anser det for rigtigt, at der gives Kommissarius Myndighed til under sit Ophold paa Grønland at optræde paa Indenrigsministerens Vegne i Tilfælde, hvor Afgørelsen efter de gældende Love er tillagt Indenrigsministeren. Ændringsforslaget herom er stillet under Nr. 7.

Det maa, derimod anses for urigtigt, saaledes som det sker efter Lovforslaget, at give Kommissarius Myndighed til at gribe ind paa de Omraader, som ifølge den bestaaende Lovgivning ere henlagte under de i Grønland ansatte Embedsmænds Afgørelse. Dette vilde kunne føre til en krænkende Tilsidesættelse af disse Embedsmænd, som ogsaa kunde virke svækkende paa deres Anseelse overfor Befolkningen. Det kan have sine Vanskeligheder at finde den rette Grænse for Kommissarius' Myndighed, men derfor bør man ikke, som sket i Lovforslaget, gøre den ubegrænset eller gøre Grænserne gan-